

[Løvig Simonsen]

Når vi taler om at stramme miljøbeskyttelsesloven, så forholder det sig da også sådan, at vi havde nogle forslag, som regeringspartierne tilsluttede sig. Det er ikke, fordi vi skal stå og tage patent på at have en øget miljøbevidsthed – det ved vi godt andre partier også har – men man skal ikke fra denne talerstol sige, at det er forlig, der er lavet med regeringen.

Jeg forstår udmærket godt, at hr. Ahlmann-Ohlsen er meget bekymret for nitratforureningen af vores grundvand, især deres farlighed over for spædbørn, ikke mindst i betragtning af, at vi kan ønske til lykke med den nyfødte søn.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Løvig Simonsen, at det var en datter. Også her tog hr. Løvig Simonsen fejl. Det er naturligt, når man sidder i et udvalg og drøfter oplæg, der kommer fra den borgerlige regering, igennem, at der gives og tages forskellige steder. Det ændrer ikke ved det faktum, at også Det Konservative Folkeparti og de øvrige regeringspartier ved alle de før nævnte forlig trykkede grønt på knappen.

Endelig vil jeg sige til fru Tove Lindbo Larsen, at vi i den konservative folketingsgruppe er meget optaget af det samme problem, som fru Tove Lindbo Larsen er, idet vi for få dage siden har rettet en yderligere henvendelse til regeringen om, hvor langt de forskellige handlingsplaner og redegørelser for dette problem er. Så vi er også i denne sag på linje.

Helle Degn (S):

Kvindearbejdsløsheden synes jeg vi skal vende lidt tilbage til. Jeg synes, det er en uacceptabel trussel for velfærdssamfundet. Folketinget burde beskæftige sig noget mere seriøst med denne opgave, se at få den løst. Ikke mindst regeringen burde det, men regeringens bud til kvinderne på arbejdsmarkedet er nærmest det modsatte. Den negligerer den arbejdslededsprocent, som kvinderne allerede nu tegner sig for. Med den arbejdslededsnedsættelsespolitik, som denne regering præsenterer kvinderne for, må man sige, at vi nu vil se endnu flere kvinder i rækkerne af ledige.

Men vi vil følge nøje med. Socialdemokratiet vil i hvert fald i denne folketingssamling søge at stille nogle forslag, som kan modvirke regeringens negative politik.

Regeringens arbejdstidspolitik udmøntes netop i disse dage over for folk, specielt dem, der er beskæftiget i den statslige sektor. Det, vi ser, synes jeg faktisk er at gøre nar af folk. De fuldtidsansatte får en times arbejdsnedsættelse i de sidste tre måneder, før overenskomsterne skal fornys uden personalemæssig kompensation. Konsekvensen bliver mere arbejde uden en egentlig bedring i arbejdsvilkårene. De deltidsansatte får ingen lønkompensation på trods af, at vi i lovteksten kan se, at der er tale om en lønkompensation på 2,56 pct. Hvordan kan det så gå til, at folk ikke får den lønkompensation? Ser man efter i det cirkulære, finansministeren har udsendt den 26. maj, står der: »Mod den ansattes ønske kan arbejdstiden kun nedsættes, hvis ændringen er »sagligt begrundet«.

Jeg ved ikke, om finansministeren har tid til at være her, eller om han overværer debatten pr. distance.

Men jeg vil gerne stille finansministeren det spørgsmål: hvad er en saglig begrundelse? Det synes jeg han skylder mange lønmodtagere på deltid en besvarelse af.

Jeg synes, jeg vil nævne konsekvenserne af dette her. Det har vi set udmøntet i den måde, det offentlige som arbejdsgiver har tacklet sagen på Rigshospitalet på. For personalet her gennemfører man en arbejdstidsnedsættelse sådan, at den lønkompensation, som man egentlig var berettiget til, omgås ved, at arbejdsgiveren nedsætter arbejdstiden med 1 time, således at merlønudgiften undgås. Men resultatet for den enkelte bliver bare, at samme arbejdsindsats nu skal ydes på kortere tid, eller på dansk: mere arbejde uden betaling. Eller endnu værre: man kan blive stillet over for valget: kompensation eller fyring.

Dette ser vi jo også konsekvenserne af generelt på hele sygehusområdet. Regeringen siger meget demagogisk til befolkningen: vi har fået flere ansatte, men man nævner ikke i samme omgang patienttilgangen. Konklusionen for de enkelte, der er ansat i sygehusvæsenet, er mere arbejde. Regeringen har ikke indregnet dækning ved sygdom og fravær og efteruddannelse i den lønstigning, som man har dekretet. Resultatet er også her for den enkelte mere arbejde. Regeringen